

DOI: 10.18039/ajesi.801934

Social Connectedness Scale-Revised (SCS-R): Validity and Reliability Studies¹

Ezgi Ekin ŞAHİN², Baki DUY³

Date Submitted: 05.10.2020

Date Accepted: 11.05.2021

Type⁴: Research Article

Abstract

The need for belongingness theory asserts that individuals have an urge to constitute and maintain durable, positive, and meaningful interpersonal relations. Therefore, it is accepted that social connectedness is an innate and universal need to be found almost in each individual. Based on the developmental needs of university students, it can be stated that social connectedness has a psychologically protective function for these individuals. This situation reveals the importance of examining the social connectedness levels of university students. The Social Connectedness Scale (SCS) was developed with the purpose of measuring individuals' sense of belongingness. The original scale consisted of eight negative items. The scale was revised by adding new positive and negative statements due to the reason that all of the original scale items were negatively worded, which may have a potential for reaction bias, or there could be a possibility of not fully reflecting social connectedness. In this present study, it is targeted to adapt the 20 items SCS-R to the Turkish language and analyze the validity and reliability of the scale among university students. The data of the study were gathered from 276 (F= 180, M= 96) university students. CFA results demonstrated that the scale has a unidimensional structure of a single factor with 20 items. As part of the criterion-related validity, the correlation coefficient with the UCLA Loneliness Scale also supports the scale's validity. Within the scope of reliability studies internal consistency coefficient, split-half, and test-retest reliabilities were calculated. The findings of the study showed psychometric similarities with the original scale, and the SCS-R is a valid and reliable instrument for assessing the social connectedness levels of university students.

Keywords: reliability, social connectedness, university students, validity

Cite: Şahin, E.E. & Duy, B. (2021). Social Connectedness Scale-Revised (SCS-R): Validity and reliability studies. *Anadolu Journal of Educational Sciences International*, 11(2), 588-608. <https://doi.org/10.18039/ajesi.801934>

¹ This study was produced from the first author's doctoral dissertation, which was prepared under the supervision of the second author.

² (Corresponding author) Ph.D, Anadolu University, Psychological Counseling and Guidance Center, Turkey, ezgiekinsahin@anadolu.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0001-8841-2170>

³ Prof. Dr., Anadolu University, Education Faculty, Psychological Counseling and Guidance, Turkey, bakiduy@anadolu.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0002-6082-8518>

⁴ This research study was conducted with Research Ethics Committee approval of Anadolu University, dated 27.10.2017 and issue number 112377

DOI: 10.18039/ajesi.801934

Sosyal Bağlılık Ölçeği-Gözden Geçirilmiş Form (SBÖ-R): Geçerlik ve Güvenirlik Çalışmaları¹

Ezgi Ekin ŞAHİN², Baki DUY³

Gönderim Tarihi: 05.10.2020

Kabul Tarihi: 11.05.2021

Türü⁴: Araştırma Makalesi

Öz

Bireyin kalıcı, olumlu ve önemli ilişkiler kurma ve bu ilişkileri geliştirme güdüsüne sahip olduğu ve bu nedenle sosyal bağlılığın doğuştan gelen, tüm insanlarda bulunan, evrensel bir ihtiyaç olduğu "ait olma hipotezi" ile savunulmaktadır. Üniversite öğrencilerinin gelişimsel ihtiyaçları dikkate alındığında, sosyal bağlılığın bu bireyler için psikolojik açıdan koruyucu bir işleve sahip olduğu anlaşılmaktadır. Bu durum, üniversite öğrencilerinin sosyal bağlılık düzeylerinin incelenmesinin önemini ortaya koymaktadır. Bu amaçla geliştirilen Sosyal Bağlılık Ölçeği (SBÖ), ilk olarak sekiz olumsuz maddeden oluşmuştur. Ölçek, yalnızca olumsuz maddelerden oluşması ve tepki yanlılığı oluşturma olasılığı nedeniyle revize edilerek, olumlu ve olumsuz maddeler içeren 20 maddelik form oluşturulmuştur (SBÖ-R). Bu kapsamda bu araştırmanın amacı, üniversite öğrencilerinin sosyal bağlılık ihtiyaçlarının ne düzeyde karşılanabildiğini ölçmek amacıyla geliştirilen Sosyal Bağlılık Ölçeği-Gözden Geçirilmiş Form'un (SBÖ-R) Türkçeye uyarlanarak geçerlik ve güvenirlik analizlerinin yapılmasıdır. Araştırmanın verileri, 276 (180 kadın ve 96 erkek) üniversite öğrencisinden toplanmıştır. DFA sonuçları, ölçeğin 20 madde ile tek faktörden oluşan bir yapıya sahip olduğunu göstermektedir. UCLA Yalnızlık Ölçeği ile SBÖ-R arasındaki korelasyon katsayısı ölçeğin geçerliğini desteklemektedir. Güvenirlik analizleri kapsamında ölçeğin iç tutarlık katsayısı, testi yarılama ve test-tekrar test değerleri hesaplanmıştır. Araştırmanın bulguları orijinal ölçekten elde edilen psikometrik bulgularla benzerlik göstermekte ve SBÖ-R'nin üniversite öğrencilerinin sosyal bağlılık düzeylerinin ölçümünde yararlanılacak geçerli ve güvenilir bir araç olduğuna işaret etmektedir.

Anahtar kelimeler: geçerlik, güvenirlik, sosyal bağlılık, üniversite öğrencileri

Atf: Şahin, E.E. ve Duy, B. (2021). Sosyal Bağlılık Ölçeği-Gözden Geçirilmiş Form (SBÖ-R): Geçerlik ve güvenirlik çalışmaları. *Anadolu Journal of Educational Sciences International*, 11(2), 588-608. <https://doi.org/10.18039/ajesi.801934>

¹ Bu çalışma ikinci yazarın danışmanlığında hazırlanan, birinci yazarın doktora tezinden üretilmiştir.

² (Sorumlu Yazar) Dr, Anadolu Üniversitesi Psikolojik Danışma ve Rehberlik Merkezi, Eskişehir-Türkiye, ezgiekinsahin@anadolu.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0001-8841-2170>

³ Prof. Dr., Anadolu Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık, Türkiye, bakiduy@anadolu.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0002-6082-8518>

⁴ Bu çalışma Anadolu Üniversitesi, Araştırma ve Yayın Etiği Kurulu'nun 27.10.2017 tarih ve 112377sayılı Etik Kurul Onayı alınarak gerçekleştirilmiştir.

Giriş

Toplumsal bir canlı olarak, diğer bireylerle bir arada ve ilişki içinde olmak temel psikolojik ihtiyaçlarımız arasındadır. Diğer bireylerle kurduğumuz ilişki ve bu ilişkinin niteliğine ilişkin algımızı konu alan değişkenlerden biri sosyal bağlılıktır. Baumeister ve Leary (1995, s. 499), bireyin kalıcı, olumlu ve önemli ilişkiler kurma ve bu ilişkileri geliştirme güdüsüne sahip olduğunu ve bu nedenle sosyal bağlılığın doğuştan gelen, tüm insanlarda bulunan, evrensel bir ihtiyaç olduğunu “ait olma hipotezi” ile savunmaktadırlar. İnsanların ilişki ihtiyaçları ile ilgili bu kabule, Maslow’un İhtiyaçlar Hiyerarşisinde de rastlanılmaktadır. İnsan güdülenmesini açıkladığı kuramında Maslow (1943), hiyerarşinin ilk basamağında fizyolojik ihtiyaçların yer aldığını vurgulamaktadır. Fizyolojik ihtiyaçlar, dünyanın tahmin edilebilir ve güvenilir bir yer olduğu ve aksi bir durumda bireyin çevresindekilerin kendisine destek olacağı inancından beslenmektedir. Hiyerarşideki bir üst basamakta sevgi, aşk ve ait olma ihtiyacı yer almaktadır. Bu ihtiyaç ise bireyin ait olduğu topluluk içinde sevgi dolu ilişki kurma ve bu ihtiyacını karşılamak üzere sergilediği yoğun çabasına işaret etmektedir (Maslow, 1943). Özetle Maslow, bireyin hayatta kalmaya yönelik olan fizyolojik ve güvenlik ihtiyaçlarını karşılayabilmesinin hemen ardından, diğer bireylerle ilişkisine odaklandığını ve bu alandaki ilk ihtiyacının da duygusal ve sosyal ilişkilerinde ait olma duygusu olduğunu ifade etmektedir.

Sosyal bağlılık kavramına ilişkin açıklamalar incelendiğinde, karşılaşılan diğer bir kuramcı da Kohut olmaktadır. Kendilik Psikolojisi adı ile anılan yaklaşımında (Kohut 1984’ten aktaran Lee ve Robins, 1995, s. 232), bireyin “ait olma” veya “bir parçası olma” ihtiyacını karşılayabilmek; diğer taraftan dışlanma ve yalnızlık duygularından kaçınmak amacıyla onay arama ihtiyacı içinde olduğunu belirtmektedir. Sosyal bağlılığın açıklanmasına dair görüşler ileri süren diğer bir kuramcı da Adler’dir. Bireysel Psikoloji yaklaşımı kapsamında sosyal ilişkilere vurgu yapan Adler, bireyin insan topluluğunun bir parçası olduğunun farkına varması ve bu sosyal dünya ile mücadelede sergilediği davranışları *sosyal ilgi* kavramı ile açıklamaktadır (Corey, 2008, s. 112). Adler’e (2009, s. 31) göre sosyal davranışlara hazırlanmak kaçınılmaz bir zorunluluk olup, yaşanan sorunların toplumsal kökenleri bulunmaktadır. Adler’e göre, bu sorunların üstesinden gelebilenler, dünyayı kendi evi gibi algılayabilenlerdir. Adler (1964, s. 22), bireylerin yaşamda karşılaştıkları üç sorun alanının toplumsal yaşam, iş ve aşkla ilgili alanlar olduğunu savunmaktadır. Görüldüğü gibi üç sorun alanının da toplumsal temelleri bulunmaktadır ve ancak yeterli düzeyde toplumsallık duygusuna sahip olan bireylerin bu sorunların üstesinden gelebilecekleri kaçınılmaz görünmektedir.

Toplumsal yaşamla ilgili sorunların kökeninde insanın doğada tek başına kalmasının imkânsız olması varsayımı bulunmakla birlikte, bireyin insanlarla bir arada olarak toplumsal yaşamın nimetlerinden yararlanabilmek için kendi konumunu belirleme sorumluluğunun olduğu ifade edilmektedir (Adler, 2012, s. 11). Bu bağlamda ait olmanın kaçınılmaz bir ihtiyaç olduğunu savunan Adler, ait olma duygusu yoksunluğu durumunda bireyin kaygı hissedeceğini ve ancak bu duyguya sahip olunması durumunda sorunlarla yüzleşmek ve baş etmek için cesaret sergileyeceğimizi savunmaktadır (Adler, 1964). Özetle, Adler’in kuramında sosyal ilgi kavramı ile ilişkilendirilmiş olan ait olma, psikolojik sağlığı ve harekete geçmeyi temsil etmektedir.

Sosyal bağlılık kavramına ilişkin açıklamalar kapsamında dikkat çeken diğer bir kuramcı da W. Glasser’dir. Gerçeklik Terapisi yaklaşımında Glasser, danışanların çoğunun karşılaştığı problemlerin ortak bir noktada kesiştiğini belirtmektedir. Glasser’e göre bu problem, bireylerin yaşamlarında yer edinmiş ve önemli olan insanlardan en az biri ile tatmin edici ve

başarılı bir ilişki kuramamış olmaları ya da diğerleri ile yakınlaşmamış veya onlara bağlanamamış olmalarıdır (Corey, 2008). Gerçeklik Terapisinin temel sayılması, danışanların mutlu olma olasılıklarını artıran şeyin, insanlara bağlanma düzeyleridir. Bunun için de insanlar, ilişkilerini düzenlemeye yardımcı olabilecek davranış değişikliklerini öğrenmeye ihtiyaç duymaktadırlar (Corey, 2008, s. 346). Glasser kuramında, beş gereksinim ile dünyaya geldiğimizi belirtmektedir. Bu gereksinimler *hayatta kalma, sevgi ve ait olma, güç, özgürlük ve eğlence* şeklinde sıralamakta, en önemli gereksinimin ise sevmeye ve ait olma duygusunun olduğu ifade edilmektedir. Özetle Glasser, diğerleri ile ilişkilerimiz temelinde karşılanabilecek olan gereksinimlerin temel olduğunu kabul etmektedir. Görüldüğü gibi ait olma ve sosyal bağlılık, öncü kuramcılarının yaptıkları açıklamalarda da vurgulandığı gibi temel bireysel ihtiyaçlardan biri olarak kabul görmektedir.

Diğerleri ile kurulan ilişkilere yönelik yapılan açıklamalardan bir diğeri de Öz-Belirleme Kuramı kapsamında karşılaşılmaktadır (Ryan ve Deci, 2000, s. 74). Kuramda, fizyolojik ya da psikolojik bir ihtiyacın harekete geçirici bir güç oluşturduğu ve ihtiyacın karşılanmasının sağlamlık ve iyi olmaya, karşılanmamasının ise sağlıksızlığa ve patolojiye yol açacağı ifade edilmektedir. Kurama göre, doğuştan gelen bu temel ihtiyaçlar yeterlik, özerklik ve ilişkide olmaktır. İlişkide olma ihtiyacı diğerlerine bağlı olma, diğerlerini sevmeye ve diğerleri tarafından sevilme şeklinde kavramsallaştırılmaktadır.

Maslow, Kohut, Adler ve Glasser'in öncü kuramları ile Ryan ve Deci'nin daha güncel olan kuramlarında vurgulanan ortak noktanın, diğerleri ile ilişki kurma olduğu anlaşılmaktadır. Kuramcılar bu ihtiyacın yaşam boyu devam ettiğini vurgulamaktadırlar. Gelişimsel yaklaşım açısından değerlendirildiğinde ise ilişki odaklı becerilerin gelişimine yapılan vurgunun üniversite dönemine ait olduğu görülmektedir. Bu süreçte bireylerden, sosyal ve duygusal ilişkiler başlatmaları, bu ilişkileri sürdürebilmeleri ve gerekli olduğunda da sağlıklı bir şekilde sonlandırabilmeleri beklenmektedir (Gander ve Gardiner, 2004). Erikson'un Psikososyal Gelişim Kuramında da bu dönem için tanımlanan gelişimsel görev "Yakınlığa Karşı Yalıtılmışlık" olarak tanımlanmakta; ilgili becerileri edinen bireylerin yakınlık hissini, bu konuda sorun yaşayan bireylerin ise yalıtılmışlık ve yalnızlık hissini yaşayacakları belirtilmektedir (Gander ve Gardiner, 2004). Bu bağlamda, sosyal bağlılığın üniversite öğrencileri açısından önemli bir değişken olduğu anlaşılmaktadır.

Problem Durumu

Ait olma kavramına yönelik olarak yapılan kuramsal açıklamalar kapsamında karşılaşılan araştırmacılardan Lee ve Robbins (1995), ait olmanın üç boyuttan oluştuğunu savunmaktadırlar. Bu boyutlar; eşlik etme (companionship), duygusal yakınlık (affiliation) ve bağlılıktır (connectedness). Eşlik etme boyutu bebeğin bakım verenlerle ilişkisini tanımlamakta ve erken bebeklikte başlayarak yetişkin yaşamı boyunca sürmektedir. Duygusal yakınlık, ileri çocukluktan ergenliğe geçiş sürecinde akran ilişkileri kuran birey için önemli bir rol oynamaktadır. Bağlılık ise ergenlikte ortaya çıkmakta ve yetişkin yaşamı boyunca sürmektedir. Eşlik etme ve duygusal yakınlık boyutlarını sağlıklı bir biçimde edinen bireyin, kendini sosyal bağlam içerisinde güvende ve rahat hissedebileceği savunulmaktadır (Lee ve Robbins, 1995). Bu nedenle, ergenlik dönemini tamamlama ve yetişkinliğe geçiş sürecinde olan üniversite öğrencileri açısından sosyal bağlılık, irdelenmesi gereken önemli bir değişkendir.

Sosyal bağlılık kavramının özgün yapısı, alanyazında sık karşılaşılan bağlanma, yalnızlık ve algılanan sosyal destek kavramlarından farklılaşan yanları ile açıklanmaktadır (Lee ve Robbins, 1995, s. 233). Bu kapsamda araştırmacılar bağlanmayı sosyal bağlılığın yalnızca bir boyutu olarak kabul etmekte, daha yerleşik bir yapı ve gelişimsel bir özellik olarak gördükleri sosyal bağlılığı, bu kapsamda geçici ya da süregelen bir deneyim olarak gördükleri yalnızlıktan ayırmaktadırlar. Algılanan sosyal destek kavramı için ise kavramın daha çok uygun sosyal çevrenin yoksunluğuna, ait olmanın ise benlikteki yoksunluğa odaklandığını belirtmektedirler. Diğer taraftan, yerleşik bir yapı olarak kabul gören ve kişiliğin bir boyutunu temsil eden dışadönüklük ile sosyal bağlılık ilişkisi incelendiğinde ise bu iki yapının psikometrik açıdan birbirinden ayrıştığı ortaya konulmuştur (Lee ve diğerleri, 2008). Bu açıklamalar dikkate alındığında, Sosyal Bağlılık Ölçeğinin bağlanma, yalnızlık, algılanan sosyal destek ve dışadönüklük değişkenlerinin ölçülmesi amacıyla kullanılan ölçme araçlarından ayrıştığı anlaşılmaktadır. Nitekim Lee ve Robbins (1995), ölçeğin bireyin aidiyet duygusuna ilişkin öznel deneyimini yansıttığını belirtmektedirler.

Sosyal bağlılık ile ruh sağlığı ilişkisinin incelendiği araştırmalarda, sosyal bağlılık ile psikolojik belirtiler (Capanna ve diğerleri, 2013; Lee ve diğerleri, 2001) ve yalnızlık (Duru, 2008) arasında olumsuz yönde anlamlı ilişkiler olduğu belirlenmiştir. Aynı zamanda, sosyal bağlılığın açıklanmasında narsisizmin olumsuz; diğerlerini affetme ve empatinin ise olumlu yordayıcılar oldukları (Alam ve diğerleri, 2016); bağlılık ve bütünlük değişkenlerinin kırılganlık, endişe ve intihar düşünce veya davranışlarıyla olumsuz ilişkilere sahip oldukları belirlenmiştir (Drum ve diğerleri, 2017). Diğer yandan, ülkemizdeki üniversite öğrencileri ile gerçekleştirilen bir araştırmada, öğrencilerin öz duyarlık düzeyleri ile sosyal bağlılık düzeylerinin iyimserlik düzeylerini ve bunun da psikolojik dayanıklılıklarını yordadığı belirlenmiştir (Ergün-Başak ve Can, 2018). Yine ülkemizde gerçekleştirilen farklı bir araştırmada, sosyal bağlılık ve aidiyetin çocukluk dönemi psikolojik istismarı ve psikolojik sağlık ilişkisinde tam aracı role sahip olduğu belirlenmiştir (Arslan, 2015). Araştırmanın bulguları, sosyal bağlılığın olumsuz olarak nitelendirilebilecek geçmiş yaşantıları onarıcı bir rolünün olduğunu göstermektedir.

Amerika'daki üniversite öğrencileri ile gerçekleştirilen bir araştırmada, öğrencilerin sosyal bağlılık düzeyleri ile depresyon ve kaygı düzeyleri arasında olumsuz; pozitif psikoloji yaklaşımı kapsamında değerlendirilen şükran, iyimserlik ve yaşam doyumu düzeyleri ile sosyal bağlılık düzeyleri arasında ise olumlu yönde ilişkiler olduğu belirlenmiştir (Renshaw ve diğerleri, 2016). Sosyal bağlılık ve yaşam doyumu arasındaki olumlu yöndeki ilişki, Amerika'daki farklı üniversite öğrencileri örneklemelerinde de elde edilmiştir (Blau ve diğerleri, 2016; Hendrickson ve diğerleri, 2011). Amerika'da yaşayan Asyalı üniversite öğrencileri ile gerçekleştirilen bir araştırmada ise, öğrencilerin kendi etnik grupları ile kurdukları sosyal destek düzeyindeki artışın, ırk ayrımcılığı ve travma sonrası stres bozukluğu düzeyleri arasındaki ilişkiyi zayıflattığı belirlenmiştir (Wei ve diğerleri, 2012). Aynı özelliklere sahip farklı bir grupta, öz sevecenlik, bilinçli farkındalık ve sosyal bağlılığın birlikte, ırk ayrımcılığı ve depresyon arasındaki ilişkiyi zayıflattığı belirlenmiştir (Liu ve diğerleri, 2020). Yine Amerikalı kadın üniversite öğrencilerinin kampüse bağlılık düzeylerinin, intihar düşüncesi nedeniyle yardım arama davranışlarını azalttığı ve olumsuz yöndeki bu ilişkinin, kendini arkadaşları ile birlik içinde ve arkadaşlarının destekleyici bir grup olduklarını hisseden bireyler için zayıfladığı ortaya konulmuştur (Samuolis ve diğerleri, 2017). Amerika'da bulunan Türk öğrencileri kapsayan bir araştırmada ise, öğrencilerin uyum düzeylerinin belirlenmesinde, sosyal bağlılığın olumsuz yönde bir yordayıcı olduğu belirlenmiştir (Duru ve Poyrazlı, 2011). Hem ülkemizde hem de yurtdışında üniversite öğrencileri ile gerçekleştirilmiş olan araştırmaların

bulguları, olumlu sosyal ilişkiler içerisinde olmanın, üniversite öğrencilerinin ruh sağlığının korunması açısından önemini desteklemektedir.

Üniversite öğrencileri söz konusu olduğunda dikkate alınması gereken alanlardan biri de akademik yaşantıları olmaktadır. Farklı kültürel özelliklere sahip katılımcılarla gerçekleştirilen çalışmalar, sosyal bağlılığın öğrencilerin akademik yaşantılarıyla ilişkilendirilebilecek değişkenlerle olumlu ilişkiler içerisinde olduğunu ortaya koymaktadır. Örneğin, Suudi Arabistan'daki üniversite öğrencileri ile gerçekleştirilen bir araştırmada sosyal bağlılık ve öz-kontrol değişkenlerinin öğrencilerin öz-düzenleme becerilerinin yordayıcıları oldukları belirlenmiştir (Jdaitawi, 2015). Güney Afrika'daki üniversite öğrencileri ile gerçekleştirilen bir araştırmada da öğrencilerin sosyal bağlılık düzeyleri ile akademik başarılarının olumlu yönde ilişkili olduğu ortaya konulmuştur (Pym ve diğerleri, 2011). Üniversite öğrencilerinin eğitim sürecinde kalmaları ya da okulu bırakmaları ile ilgili yapılan bir araştırmada ise sosyal bağlılığın süreçte kalmaya yardımcı bir işlevi olduğu belirlenmiştir (Allen ve diğerleri, 2008). Araştırmaların bulguları, üniversite öğrencilerinin sosyal bağlılık düzeylerindeki artışın öz-düzenleme becerilerinde ve akademik başarılarında artışla ilişkili olduğu ve öğrencilerin eğitim yaşamlarının devamlılığını sağladığını ortaya koymaktadır.

Araştırmanın Amacı ve Önemi

Lee ve Robbins'in (1995) sosyal bağlılık ile ilgili yaptıkları kuramsal açıklamalar çerçevesinde geliştirilen Sosyal Bağlılık Ölçeği, öz değerlendirmeye dayalı bir ölçme aracıdır. Orijinal ölçek, sekiz olumsuz maddeden oluşmaktadır. Ülkemizde ölçeğin sekiz maddelik orijinal formuna ilişkin uyarlama çalışması Duru (2007) tarafından gerçekleştirilmiştir. Ölçeğin bu ilk formunun yalnızca olumsuz maddelerden oluşması durumunun tepki yanlılığına yol açmasını engellemek ve sosyal bağlılığı daha iyi yansıtabilmek amacıyla ölçek Lee ve diğerleri (2001) tarafından yenilenmiştir. Yenilenen form, olumlu ve olumsuz maddeler içeren 20 maddeden oluşmaktadır. Bu form için ülkemizde üniversite öğrencilerinden oluşan bir grupta Açıklayıcı Faktör Analizi (AFA), pedagojik formasyon programına devam eden yetişkinlerden oluşan bir grupta da Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA) çalışması gerçekleştirilmiş ve uyum indekslerinin kabul edilebilir sınırlarda olduğu ifade edilmiştir (Sarıçam ve Deveci, 2017). Aynı formun İtalyan kültüründe gerçekleştirilen uyarlama çalışması kapsamında AFA gerçekleştirilmiş ve ölçeğin orijinalinde olduğu gibi tek faktörden oluştuğu; sağlıkla ilişkili değişkeninin bütün boyutları ile olumlu, psikopatoloji boyutlarının tümü ile ise olumsuz yönde anlamlı ilişkilere sahip olduğu belirlenmiştir (Capanna ve diğerleri, 2003).

Ölçeğin 20 maddelik formunun daha önce ülkemiz üniversite öğrencileri örneğinde DFA çalışmasının gerçekleştirilmemiş olduğu gözlenmektedir. Bununla birlikte, sosyal bağlılığın ruh sağlığı açısından koruyucu bir rolünün bulunduğu ve gelişimsel süreç açısından sosyal ilişkiler içerisinde olmanın üniversite öğrencileri açısından önemli olduğu anlaşılmaktadır. Bu nedenle, ölçeğin ülkemizdeki üniversite öğrencilerinin sosyal bağlılık düzeylerini ve öğrencilerin sosyal bağlılık düzeylerini belirleyen değişkenlerin neler olduğunu belirleyebilecek daha fazla araştırmanın yapılmasına olanak sağlayacağı değerlendirilmektedir. Bu bağlamda bu araştırmanın amacı, Sosyal Bağlılık Ölçeği-Gözden Geçirilmiş Formun Türkçeye uyarlanarak geçerlik ve güvenirlik analizlerinin gerçekleştirilmesidir.

Yöntem

Katılımcılar

SBÖ-R'nin Türk kültürüne uyarlama çalışması kapsamında gerçekleştirilen analizler, 180 (%65,2) kadın ve 96 (%34,8) erkek olmak üzere toplam 276 üniversite öğrencisi ile gerçekleştirilmiştir. Katılımcıların yaşları 18 ile 27 arasında değişmekteyken, yaş ortalamaları ise 20.56 (Ss= 1.74)'dir. Katılımcıların 77'si (%27,9) Eğitim, 42'si (%15,2) Fen, 72'si (%26,1) Güzel Sanatlar, 61'i (%22,1) İletişim ve 24'ü (%8,7) Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenimlerini sürdürmektedir. Öğrencilerin öğrenim gördükleri sınıf düzeyleri incelendiğinde 86'sının (%31,2) birinci, 76'sının (%27,5) ikinci, 59'unun (%21,4) üçüncü ve 55'inin (%19,9) ise dördüncü sınıfta öğrenimlerini sürdürdükleri gözlenmektedir.

Veri Toplama Araçları

Sosyal Bağlılık Ölçeği-Gözden Geçirilmiş Form (SBÖ-R)

Sosyal Bağlılık Ölçeği (SBÖ) ilk olarak, Kohut'un "Benlik Psikolojisi" temel alınarak bireyin aidiyet duygusunun ölçülmesi amacıyla üniversite öğrencileri örnekleminde geliştirilmiştir (Lee ve Robbins, 1995). Orijinal ölçek 6'lı Likert tipi bir ölçek olup, tepki kategorileri "Kesinlikle katılıyorum"dan "Kesinlikle katılmıyorum"a doğru derecelenmektedir. Ölçeğin bu formu, sekiz maddeden oluşmaktadır. Ölçekten elde edilen yüksek puanlar, sosyal bağlılık ve aidiyet duygusundaki artışa işaret etmektedir. Ölçeğin güvenilirlik çalışmaları kapsamında hesaplanan iç tutarlık katsayısının .91, on beş gün arayla uygulanması ile elde edilen güvenilirlik katsayısının ise .96 olduğu belirtilmektedir (Lee ve Robbins, 1995). Sekiz maddelik SBÖ'nün Türkçeye uyarlanma çalışması üniversite öğrencileri örnekleminde gerçekleştirilmiştir (Duru, 2007). Açıklayıcı Faktör Analizi (AFA) sonucunda, ölçeğin toplam varyansın %58,72'sini açıkladığı ve sekiz maddenin tek bir faktörde toplandığı belirlenmiştir. Ölçeğin faktör yüklerinin .63 ile .85 arasında olduğu ifade edilmektedir. Bununla birlikte, ölçeğin iç tutarlık katsayısı .90 ve dört hafta arayla elde edilen tekrar test güvenilirlik katsayısının da .90 olduğu ortaya konulmuştur.

SBÖ'nün sekiz maddelik formuna, 2 olumsuz ve 10 olumlu yeni madde eklenerek ölçek revize edilmiş ve geçerlik ve güvenilirlik çalışmaları tekrarlanmıştır (Lee ve diğerleri, 2001). Ölçeğin 20 maddelik formu, orijinal ölçekte olduğu gibi puanlanmaktadır. AFA sonucunda ölçeğin 20 maddesinin tek faktörde yer aldığı ve toplam varyansın %46'sını açıkladığı belirlenmiştir. Ölçeğin revize edilmiş sürümü için hesaplanan iç tutarlık katsayısı .92; UCLA Yalnızlık Ölçeği ile hesaplanan korelasyon katsayısı ise -.80 olarak raporlanmıştır (Lee ve diğerleri, 2001).

SBÖ-R'nin Türkçeye Uyarlama Çalışması.

SBÖ-R'nin Türkçeye uyarlanması sürecinde öncelikle geliştiricilerinden biri olan Dr. Richard Lee ile iletişim kurulmuş ve Türkçe uyarlama çalışması için izni istenmiştir. Ardından, uyarlama çalışması çeviri-tekrar çeviri yöntemi ile başlatılmıştır. Bu kapsamda, ölçeğin orijinal formundaki İngilizce maddeler bir devlet üniversitesinin Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık (RPD) Anabilim Dalından iki öğretim elemanı ve İngiliz Dili Eğitimi Anabilim Dalından iki öğretim elemanı tarafından Türkçe'ye çevrilmiştir. Çevirisi yapılmış olan her bir madde gözden geçirilerek, İngilizce maddelerin en iyi Türkçe karşılıklarının elde edildiğine karar verilen

çeviriler elde edilmeye çalışılmıştır. Her bir madde için elde edilen dört çeviri yazarlar tarafından incelenerek, en iyi Türkçe karşılığa sahip olduğu düşünülen çeviriler seçilmiştir. Sonrasında, ölçeğin Türkçe maddeleri bir sınıftaki 27 kişilik öğrenci grubuna dağıtılmış ve anlaşılabilirlik açısından öğrencilerden geri bildirimler elde edilmiştir. Öğrencilerden elde edilen geri bildirimler sonrasında oluşturulan maddeler için, farklı üniversitelerin RPD Anabilim Dalında görev yapan ve yurtdışı deneyimleri olan iki öğretim görevlisinden çevirilerin uygunluğu hakkındaki görüş ve önerilerini bildirmeleri istenmiştir. İlgili görüş ve öneriler kapsamında, yazarlar tarafından Türkçe maddelerin son halleri üzerinde uzlaşmıştır. Bu aşamaların ardından ölçeğin Türkçe maddeleri bir devlet üniversitesinin İngiliz Dili Eğitimi Anabilim Dalından iki öğretim elemanı tarafından İngilizceye çevrilmiştir. Tekrar çevirisi gerçekleştirilmiş olan İngilizce maddeler ile ölçeğin orijinal maddeleri anlamsal ve dilbilimsel açıdan karşılaştırılmış ve tüm maddelerin birbirleriyle tutarlı oldukları gözlenmiştir.

UCLA Yalnızlık Ölçeği

Bireylerin yalnızlık düzeylerinin belirlenmesi amacıyla Russell ve diğerleri (1980) tarafından geliştirilen ve revize edilen ölçeğin Türkçe uyarlama çalışması Demir (1989) tarafından gerçekleştirilmiştir. Ölçek 4'lü likert tipi bir derecelendirmeye sahip olup, 20 maddeden oluşmaktadır. Ölçekten alınan puanlardaki artış, bireyin yalnızlık düzeyinin artışına işaret etmektedir. Ölçeğin uyarlama çalışması kapsamında hesaplanan iç tutarlık katsayısı .96; beş hafta ara ile hesaplanan tekrar test güvenilirlik katsayısı ise .94 olarak hesaplanmıştır (Demir, 1989).

Kişisel Bilgi Formu

Araştırmacılar tarafından geliştirilen form, katılımcıların cinsiyetleri, yaşları, fakülte ve sınıf düzeylerine ilişkin bilgilerin elde edilmesi amacıyla kullanılmıştır.

Verilerin Analizi

SBÖ-R'nin Türkçeye uyarlanması çalışması kapsamında kolaylıkla bulunabileni örnekleme yöntemi (Erkuş, 2011) ile 2017-2018 eğitim öğretim yılı güz döneminde bir devlet üniversitesinin beş farklı fakültesinde örgün eğitime devam eden 374 gönüllü öğrenciden veri toplanmıştır. Fakültelerin belirlenmesinde sosyal, fen ve sanat alanlarından ve ilgili fakültelerin lisans düzeyindeki her sınıf düzeyinden öğrencilerin çalışmada yer almalarının sağlanması amaçlanmıştır. Veri setinde yer alan çok sayıda eksik cevaplandırılmış madde içeren öğrencilerin formları ile SBÖ-R'nin maddeleri arasına yerleştirilen "Bu madde için biraz katılıyorum seçeneğini işaretleyiniz", "Lütfen bu madde için beşi işaretleyiniz" şeklinde oluşturulmuş kontrol maddelerine doğru işaretleme yapmamış öğrencilerin formları analiz dışında bırakılmıştır. Ayrıca, çok değişkenli uç değerler için Mahalanobis uzaklığı hesaplanarak (Tabachnick ve Fidell, 2013) da elemeler gerçekleştirilmiştir. Faktör analizi öncesinde verilerin faktör analizine uygunluğunu test etmek amacıyla Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ve Bartlett testinden yararlanılmıştır. Bu kapsamda, KMO değeri 0.94, Bartlett's Test of Sphericity değeri ise 2765.936 olarak bulunmuştur ($p < .01$). Elde edilen değerler kapsamında verilerin faktör analizine uygun olduğu anlaşılmış ve Doğrulayıcı Faktör Analizi gerçekleştirilmiştir. Araştırma kapsamında elde edilen verilerin analiz edilmesi sürecinde IBM

SPSS 21 ve Lisrel 8.7 paket programlarından yararlanılmıştır. Araştırma kapsamında uyarlama çalışması gerçekleştirilen SBÖ-R'nin geçerlik çalışmaları için DFA ve Pearson Korelasyon Katsayısı; güvenilirlik çalışmaları için ise Cronbach Alfa katsayısı kullanılmıştır.

Etik Konular

SBÖ-R'nin uyarlama çalışmasının yapılabilmesi için Anadolu Üniversitesi Etik Kurulu'na başvuru yapılmış ve 2017 Ekim ayında gerekli olur alınmıştır (Protokol No: 112377). Etik kurul olurunun alınmasının ardından, ölçek uyarlama çalışması kapsamında Kasım ve Aralık 2017 tarihlerinde veriler toplanmıştır. Veri toplama amacıyla gidilen fakültelerdeki ilgili yöneticilerden ve dersinde veri toplanan öğretim elemanlarından sözlü izinler alınarak, araştırmacı tarafından ders ortamında veriler toplanmıştır. Verilerin toplanması esnasında araştırmacı ilgili sınıflarda kendini tanıtmış, araştırmacının amacı hakkında öğrencilerde yanlılık oluşturmayacak biçimde genel bilgiler vermiş, öğrencilerden yazılı şekilde gönüllü onam almış ve gönüllüğün esas olduğunu yeniden sözel olarak da belirtmiştir.

Bulgular

Bu bölümde, SBÖ-R'nin Türkçeye uyarlanması kapsamında gerçekleştirilen geçerlik ve güvenilirlik analizlerinden elde edilen bulgulara yer verilmiştir. Ölçeğin geçerliğine kanıt oluşturması amacıyla DFA ve ölçüt bağıntılı geçerlikten; güvenilirliğine kanıt oluşturması amacıyla ise iç tutarlık, test-tekrar test ve testi yarılama analizlerden faydalanılmıştır.

SBÖ-R'nin Geçerliğine İlişkin Yapılan Çalışmalar

SBÖ-R'nin geçerliğinin hesaplanması kapsamında DFA ve ölçüt bağıntılı geçerlik yöntemlerinden yararlanılmıştır.

Doğrulayıcı Faktör Analizi Sonuçları

SBÖ-R'nin faktör yapısının ve yapı geçerliğinin test edilmesi amacıyla, özgün formunda belirtilen tek faktörlü ve yirmi maddeli model DFA ile sınanmıştır. Araştırmada kullanılan uyum iyiliği indekslerine ilişkin kriterler ve kesme noktaları Tablo 1'de sunulmaktadır.

Tablo 1

Uyum İyiliği İndeksleri ve Kabul Edilebilirlik Sınırları

Uyum Ölçüsü	Mükemmel Uyum Ölçütü	Kabul Edilebilir Uyum Ölçütü	Kaynak
χ^2/ sd	≤ 3	≤ 5	Sümer, 2000; Kline, 2005
RMSEA	≤ 0.06	≤ 0.08	Hu ve Bentler, 1999; Hooper vd., 2008
SRMR	≤ 0.05	≤ 0.10	Kline, 2005; Brown, 2006
CFI	≥ 0.95	≥ 0.90	Hu ve Bentler, 1999; Brown, 2006
NNFI	≥ 0.95	≥ 0.90	Sümer, 2000; Tabachnick ve Fidell, 2013

Tablo 1’de görüldüğü gibi, DFA sonuçlarının yorumlanmasında, uyum iyiliği indekslerinden ki-kare, Yaklaşık Hataların Ortalama Karekökü (RMSEA), Standardize Edilmiş Artık Ortalamaların Karekökü (SRMR), Karşılaştırmalı Uyum İndeksi (CFI) ve Normlaştırılmamış Uyum İndeksi (NNFI) dikkate alınmıştır.

SBÖ-R için gerçekleştirilen DFA sonucunda, uyum indeksleri $\chi^2/sd(532.08/170)= 3.13$, $p= .001$; RMSEA= .088 (RMSEA için güven aralığı= .80–.96); SRMR= .06; CFI= .96; NNFI= .96 şeklinde hesaplanmıştır. Uyum indeksi değerleri incelendiğinde, önerilen modifikasyonların gerçekleştirilmesine karar verilmiştir. Analiz sonucunda önerilen ve ki-kare üzerinde 34,6 azalmaya yol açacağı gösterilen ilk modifikasyon olan madde 3 (“Arkadaşlarım arasında bile kardeşlik duygusu yok”) ile madde 19 (“Arkadaşlarım ailem gibidir”) arasında hata kovaryansları eklenmiş ve analiz tekrarlanmıştır. Bu ifadelerin birbirine oldukça benzer olması, modifikasyon işleminin kuramsal olarak da desteklenebileceğini göstermektedir. Yeni modelde elde edilen uyum indeksi değerleri $\chi^2/sd(495.80/169)= 2.93$, $p= .001$; RMSEA= .084 (RMSEA için güven aralığı= .75–.92); SRMR= .06; CFI= .97; NNFI= .96 şeklindedir. Yeni modelde elde edilen uyum indekslerinin kabul edilebilir olduğu görülmekle birlikte, daha iyi uyum indeksleri elde edilebilmesi amacıyla yeni modifikasyon önerisinin dikkate alınmasına karar verilmiştir. Ki-kare üzerinde 23,3 azalmaya yol açacağı belirtilen ilk modifikasyon olan madde 1 (Tanımadığım insanların yanında rahat hissederim) ile madde 4 (Yeni durumlara iyi uyum sağlarım) arasında hata kovaryansları eklenmiş ve analiz tekrarlanmıştır. Maddeler incelendiğinde, yeniliklere açık olma özelliğinin kişisel ve bağlamsal boyutlarını vurguladıkları, bu nedenle modifikasyon işlemini destekledikleri anlaşılmaktadır. Yeni modelde elde edilen uyum indeksi değerleri ise $\chi^2/sd(471.55/168)= 2.81$, $p= .001$; RMSEA= .81 (RMSEA için güven aralığı= .72–.90); SRMR= .06; CFI= .97; NNFI= .96 şeklindedir. Modelin modifikasyonsuz (Model 1), tek modifikasyonlu (Model 2) ve iki modifikasyonlu (Model 3) hallerine ilişkin uyum indeksi değerlerinde meydana gelen değişimlerin daha kolay gözlemlenebilmesi amacıyla Tablo 2 oluşturulmuştur.

Tablo 2

DFA Sonuçları

Model	χ^2	df	χ^2/df	RMSEA	SRMR	CFI	NNFI
Model 1	532.08	170	3.13	.088	.06	.96	.96
Model 2	495.80	169	2.93	.084	.06	.97	.96
Model 3	471.55	168	2.81	.081	.06	.97	.96

Tablo 2’de yer alan değerler dikkate alınarak, iki modifikasyon sonucunda elde edilen uyum indekslerinin iyi uyum değerlerine sahip olduğuna karar verilmiştir.

Modifikasyon önerilerinin gerçekleştirilmesinin ardından maddelere ilişkin olarak elde edilen ortalama, standart sapma, standardize edilmiş faktör yükü, t , çoklu korelasyon karesi, hata, birleşik güvenilirlik ve ortalama açıklanan varyans değerleri Tablo 3’te sunulmuştur.

Tablo 3’te görüldüğü gibi, ölçeğe ait 20 maddenin ortalamaları 3,17 ile 4,76 arasında; standart sapma değerleri 1,04 ile 1,62 arasında; faktör yükleri .40 ile .84 arasında değişmektedir. Hesaplanan t değerleri 6.82 ile 17.01 arasında değişmekte olup, her bir madde

için hesaplanan t değerleri $p = .001$ düzeyinde anlamlıdır. Bunlara ek olarak, maddelerin çoklu korelasyon karesi değerleri .16 ile .70; hata değerleri ise .30 ve .84 arasında değişmektedir.

Tablo 3

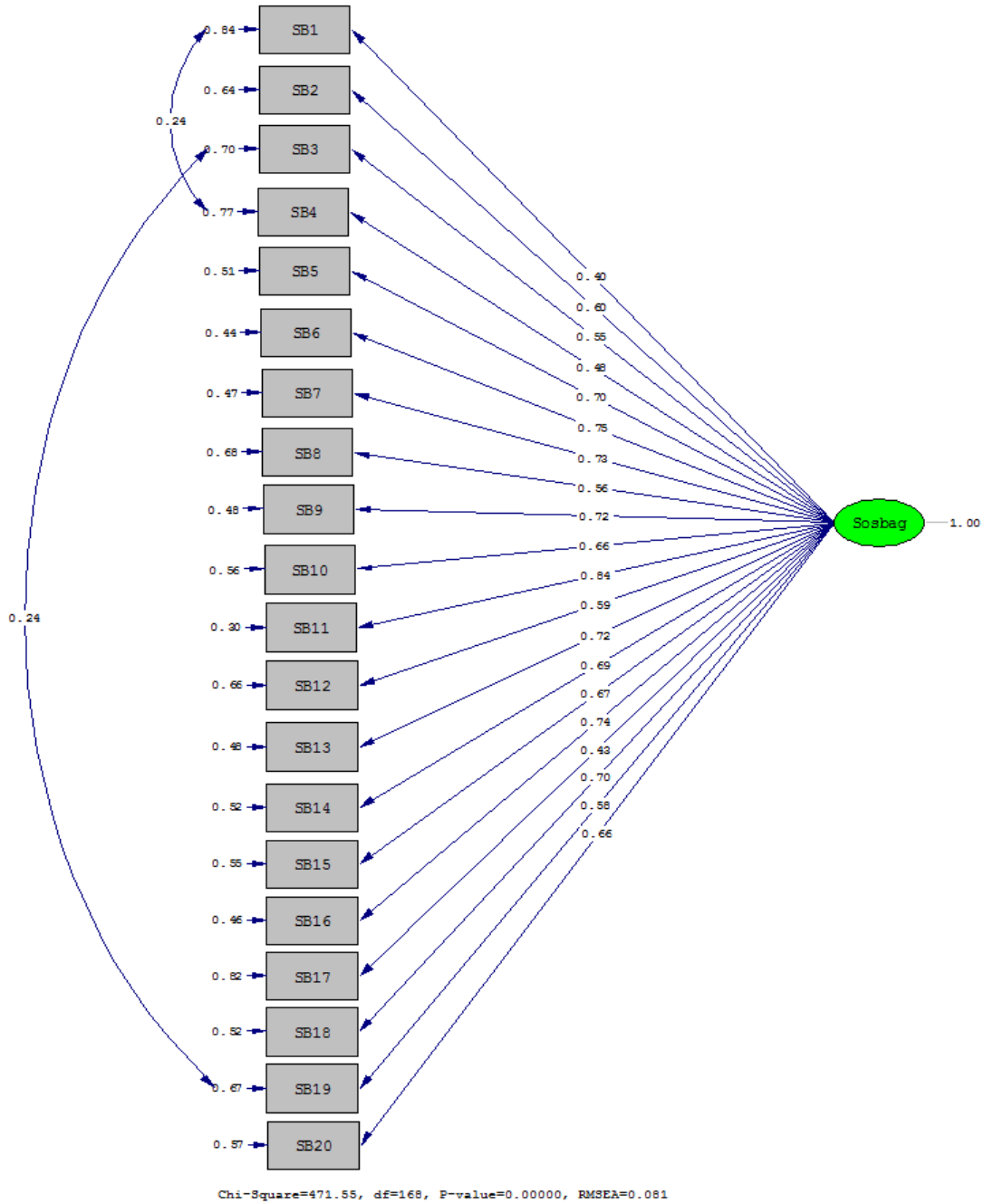
SBÖ-R Maddelerinin Ortalama, Standart Sapma, Standardize Edilmiş Faktör Yüğü, t, Çoklu Korelasyon Karesi, Hata, Birleşik Güvenirlik ve Ortalama Açıklanan Varyans Değerleri

Madde	Art. Ort.	Ss	Standardize edilmiş faktör yükü	t	R ²	Hata	Birleşik Güvenirlik (CR)	Ortalama Açıklanan Varyans (AVE)
SB1	3.17	1.44	.40	6.82*	.16	.84		
SB2	3.91	1.32	.60	10.80*	.36	.64		
SB3	4.76	1.39	.55	9.68*	.30	.70		
SB4	4.20	1.14	.48	8.20*	.23	.77		
SB5	3.93	1.23	.70	13.15*	.49	.51		
SB6	4.34	1.55	.75	14.29*	.56	.44		
SB7	4.33	1.57	.73	13.80*	.53	.47		
SB8	3.45	1.31	.56	9.97*	.32	.68		
SB9	4.76	1.34	.72	13.63*	.52	.48		
SB10	4.19	1.37	.66	12.19*	.44	.56		
SB11	4.28	1.48	.84	17.01*	.70	.30	.93	.42
SB12	4.75	1.19	.59	10.47*	.35	.66		
SB13	4.37	1.48	.72	13.60*	.52	.48		
SB14	3.94	1.32	.69	12.93*	.48	.52		
SB15	3.99	1.62	.67	12.32*	.45	.55		
SB16	4.58	1.04	.74	14.05*	.54	.46		
SB17	3.25	1.51	.43	7.27*	.18	.82		
SB18	4.21	1.51	.70	13.02*	.49	.52		
SB19	4.29	1.38	.58	10.25*	.33	.67		
SB20	4.93	1.22	.66	12.02*	.43	.57		

* $p < .00$

Ölçeğin yapısının güvenirliliğinin test edilmesi amacıyla hesaplanan birleşik güvenirlik değeri .93 ve ortalama açıklanan varyans değeri ise .42'dir. Birleşik Güvenirlik değeri için .60 ile .70 aralığındaki değerlerin kabul edilebilir, .70 ve üzerindeki değerlerin ise iyi olduğu kabul edilmekte; Ortalama Açıklanan Varyans değerinin ise .50 ve üzerinde olması önerilmektedir (Hair ve diğerleri, 2010).

Analizler sonucunda elde edilen model Şekil 1'de sunulmuştur.

Şekil 1*Sosyal Bağlılık Ölçeği-Gözden Geçirilmiş Form DFA modeli***SBÖ-R'nin Ölçüt Bağımlı Geçerliği**

SBÖ-R'nin ölçüt bağımlı geçerliğini test etmek amacıyla, araştırmanın çalışma grubu dışındaki 53 kadın (%54,1) ve 45 erkek (%45,9) olmak üzere 98 üniversite öğrencisi ile gerçekleştirilen uygulama sonucunda, UCLA Yalnızlık Ölçeği ile arasındaki Pearson Korelasyon Katsayısının -0.82 ($p < 0.00$) olduğu belirlenmiştir. SBÖ-R toplam puanına ilişkin basıklık değerlerinin -0.37 ile 0.15 , çarpıklık değerlerinin -0.55 ile 0.29 ; UCLA yalnızlık ölçeğinden elde edilen toplam puana ilişkin basıklık değerlerinin 0.27 ve 0.25 , çarpıklık değerlerinin ise -0.44

ve .50 arasında değiştiği belirlenmiştir. -1 ve +1 sınırlarındaki bu değerlerin normal dağılım sınırları içerisinde yer aldığı anlaşılmaktadır (Tabachnick ve Fidell, 2013: 349). Yalnızlık değişkeni, bireylerin sosyal ilişkiler ağında niceliksel ve niteliksel eksikliklerin olması şeklinde kavramsallaştırılmaktadır (Demir, 1989). Başka bir ifade ile yalnızlık, ait olma hipotezi açısından sosyal bağlılık ile ters yönde bir duruma işaret etmektedir. Bu kapsamda, anlamlı ve yüksek düzeyde olan olumsuz yöndeki korelasyon katsayısı, ölçüt bağıntılı geçerliğin sağlandığını göstermektedir.

Ölçeğin yapı geçerliliğine ek bulgu sunmak amacıyla alt %27 ve üst %27 grupları karşılaştırılmıştır. SBÖ-R'den elde edilen toplam puanların düşükten yükseğe sıralanmasının ardından, en düşük puana sahip olan 74 kişi ile en yüksek puana sahip 74 kişinin puan ortalamaları Mann Whitney U testi aracılığıyla karşılaştırılmıştır. Analiz sonucunda hesaplanan değerler Tablo 4'te sunulmuştur:

Tablo 4

Alt ve Üst Grup Karşılaştırmasına Ait Mann Whitney U Testi Sonuçları

Grup	N	Sıra Toplamı	Sıra Ortalaması	U	Z	p
Alt %27	74	2775	37.50	0	-10.51	.00
Üst %27	74	8251	111.50			

Tablo 4'te görüldüğü gibi, SBÖ-R'den elde edilen toplam puanlar bakımından, en düşük ve en yüksek puanlara sahip %27'lik grupların puan ortalamaları arasında anlamlı bir farklılık bulunmaktadır.

SBÖ-R'nin Güvenirliğine İlişkin Yapılan Çalışmalar

SBÖ-R'nin güvenirliğine yönelik gerçekleştirilen çalışmalar kapsamında Cronbach Alfa ve test-tekrar test değerleri hesaplanmıştır.

SBÖ-R'nin İç Tutarlık Güvenirliği

SBÖ-R için gerçekleştirilen DFA ile birlikte, ölçeğin güvenirliğinin test edilmesine yönelik olarak hesaplanan iç tutarlık katsayısı .93'dür. Bu değer, ölçeğin anlamlı ve yüksek düzeyde güvenirlige sahip olduğuna işaret etmektedir.

SBÖ-R'nin Test-Tekrar Test Güvenirliği

SBÖ-R'nin test-tekrar test güvenirliğinin hesaplanması amacıyla ölçek, 56 üniversite öğrencisine iki hafta ara ile uygulanmıştır. İlk ve son uygulamalarda ölçekten elde edilen toplam puanların dağılımı Kolmogorov Smirnov testi ile incelenmiş ve dağılımlarının normal olduğu belirlenmiştir ($p > .05$). İlk ve son ölçümler arasındaki Pearson Korelasyon Katsayısı .84 ($p < .01$) olarak hesaplanmıştır. Bu değer, ölçeğin test-tekrar test güvenirliğine sahip olduğunu göstermektedir.

SBÖ-R'nin Testi Yarılama Güvenirliği

SBÖ-R'nin testi yarılama güvenirlığının hesaplanması kapsamında, ölçeğin 20 maddesi arasındaki tek sayılı olan maddelerin toplamı ile çift sayılı olan maddelerin toplamı arasında hesaplanan Pearson Korelasyon Katsayısı .88 ($p < .01$) şeklinde hesaplanmıştır. Bu değer, ölçeğin testi yarılama güvenirlığıne sahip olduğuna işaret etmektedir. Ölçeğin tek sayılı olan maddelerinin toplamına ilişkin basıklık değerleri -.45 ve .15 arasında, çarpıklık değerleri ise -.45 ve .29 arasında; çift sayılı olan maddelerinin toplamına ilişkin basıklık değerleri -.32 ve .15 arasında, çarpıklık değerleri ise -.50 ve .29 arasında değiştiği belirlenmiştir.

Sonuç, Tartışma ve Öneriler

Bu çalışmada, üniversite öğrencilerinin sosyal bağlılık düzeylerinin ölçülmesinde yararlanılmak üzere geliştirilmiş olan Sosyal Bağlılık Ölçeği-Gözden Geçirilmiş Formu Türkçeye uyarlanarak geçerlik ve güvenilirlik analizleri yapılmıştır. Gerçekleştirilen analizler sonucunda, SBÖ-R'nin orijinalinde olduğu gibi 20 maddeli ve tek faktörlü yapısı doğrulanmıştır. Ölçekte yer alan maddelerin faktör yükleri .40 ile .84 arasında değişmektedir. Ölçeğin farklı kültürlerde gerçekleştirilmiş uyarlama çalışmaları gözden geçirildiğinde, yetişkin İtalyan örneklemeden elde edilen AFA sonuçlarına rastlanılmaktadır. Araştırmanın bulguları, ölçeğin tüm maddelerinin tek faktörde yer aldığını ve maddelerin faktör yüklerinin .32 ile .68 arasında değiştiğini göstermektedir (Capanna ve diğerleri, 2013). Ölçeğin ABD'de gerçekleştirilen geliştirme çalışması ile İtalya'da ve Türkiye'de gerçekleştirilen uyarlama çalışmalarından elde edilen bulgular dikkate alındığında, ölçeğin kültürlerarası bir duyarlılığa sahip olduğu anlaşılmaktadır. Bu bağlamda SBÖ-R, sosyal bağlılıkla ilgili gerçekleştirilecek olan kültürlerarası çalışmalarda yararlanılabilecektir.

Güvenirlik çalışmaları kapsamında hesaplanan iç tutarlık katsayısı .93; test-tekrar test güvenirlığı .84 ve testi yarılama güvenirlığı ise .88 olarak hesaplanmıştır. Elde edilen bulgular, SBÖ-R'nin üniversite öğrencilerinin sosyal bağlılık düzeylerinin ölçümünde yararlanılabilecek güvenilir bir ölçme aracı olduğuna işaret etmektedir. Ölçeğin orijinal geliştirme çalışmasında hesaplanan iç tutarlık katsayısının .92 (Lee ve diğerleri, 2001); İtalyan kültürü için gerçekleştirilen uyarlama çalışmasında ise .88 (Capanna ve diğerleri, 2013) olduğu görülmektedir. Bu bağlamda, araştırma kapsamında hesaplanan iç tutarlık katsayısının, orijinal geliştirme çalışması ve İtalyan kültürüne uyarlama çalışmasından elde edilen değerlerle benzerlik gösterdiği anlaşılmaktadır.

Sosyal bağlılık değişkeninin ele alındığı yurt içinde ve yurt dışında yapılan araştırmaların bulguları incelendiğinde, günümüzde genellikle pozitif psikoloji başlığı altında ele alınan öznel iyi oluş, yaşam doyumu, iyilik hali, iyimserlik, mutluluk, psikolojik sağlamlık gibi değişkenler ile sosyal bağlılık arasında olumlu yönde anlamlı ilişkilerin ortaya konulduğu görülmektedir (Arslan, 2015; Capanna ve diğerleri, 2013; Eraslan-Çapan, 2016; Ergün-Başak ve Can, 2018; Lee ve diğerleri, 2008; Satıcı, 2016; Satıcı ve diğerleri, 2016). Diğer yandan, psikopatoloji kavramı altında nitelendirilebilecek depresyon, umutsuzluk, yalnızlık, kaygı, intihar düşüncesi ve davranışları değişkenleri ile sosyal bağlılık arasında ise olumsuz yönde anlamlı ilişkilerin olduğu gözlemlenmektedir (Capanna ve diğerleri, 2013; Lee ve diğerleri, 2001). Bu araştırma kapsamında, SBÖ-R'nin UCLA Yalnızlık Ölçeği ile arasındaki Pearson Korelasyon Katsayısı -.82 ($p < .00$) olarak hesaplanmıştır. Orijinal geliştirme çalışmasında hesaplanan korelasyon katsayısının ise -.80 ($p < .00$) olduğu görülmektedir (Lee ve diğerleri, 2001). İlgili değer, ölçüt bağıntılı geçerliğin sağlandığına işaret etmektedir. Sosyal bağlılığın, üniversite öğrencilerinin

uyum sürecini kolaylaştıran ve eğitimlerini sürdürme kararlarına olumlu katkı sunan bir değişken olduğu görülmektedir (Allen ve diğerleri, 2008; Duru, 2008; Duru, 2008b; Jdaitawi, 2015). Bu bağlamda, SBÖ-R'nin üniversite öğrencilerinin duygu durumlarının incelenmesi amacıyla gerçekleştirilecek olan araştırmalarda kullanılması ve pek çok farklı değişkenle ilişkisinin incelenmesi olanaklı görünmektedir.

Sosyal Bağlılık Ölçeği-Gözden Geçirilmiş Formunun Türkçeye uyarlanması amacıyla gerçekleştirilen bu araştırmanın bazı sınırlılıkları bulunmaktadır. Öncelikle, ölçeğin yapısının güvenilirliğinin test edilmesi amacıyla hesaplanan ortalama açıklanan varyans değeri .42'dir. Bu değer, .50'nin altında olması nedeniyle araştırmanın bir sınırlılığı olarak kabul edilebilir. Bununla birlikte, araştırmanın bulguları, bir devlet üniversitesinde öğrenimlerine devam eden 276 lisans düzeyindeki öğrenciden elde edilen verilere dayanması da araştırmanın bir diğer sınırlılığı olarak kabul edilebilir. Bu bağlamda, üniversite öğrencilerinden oluşan farklı örneklerde araştırmanın tekrar edilmesi, geçerlik ve güvenilirlik analizleri kapsamında elde edilen değerlerin test edilmesine katkı sağlayacaktır. Ayrıca örneklem büyüklüğü her ne kadar kabul edilir düzeyde olsa da, daha fazla sayıda veri seti üzerinden analizlerin yapılması analizin gücünü artırıp, hata payını azaltabilirdi. Uyarlama çalışması gerçekleştirilen SBÖ-R'nin kullanılması yoluyla, çeşitli psikolojik zorlanmalar yaşayan üniversite öğrencileri ile herhangi bir zorlanma yaşantısı bulunmayan öğrencilerin sosyal bağlılık düzeyleri ölçülerek; iki grup arasında karşılaştırma yapılması ölçeğin geçerlik çalışmalarını güçlendirecektir. Bununla birlikte, uygulama kolaylığının sağlanması amacıyla ölçeğin hem olumlu hem olumsuz maddelerinden oluşan kısa formunun oluşturularak geçerlik ve güvenilirlik analizlerinin tekrarlanması yoluyla da alanyazına katkı sağlanacağı düşünülmektedir.

Araştırmacıların Katkı Oranı Beyanı

Ezgi Ekin Şahin: Literatür taraması, verilerin toplanması, veri girişi, veri analizi, araştırma sonuçlarının raporlanması. **Baki Duy:** Literatür taraması, veri analizi, araştırma raporunun düzenlenmesi.

Çatışma Beyanı

Yazarların herhangi bir çıkar çatışması bulunmamaktadır.

EK- SBÖ-R Örnek Maddeler

- 1** I feel comfortable in the presence of strangers.
Tanımadığım insanların yanında kendimi rahat hissederim.
- 6** I feel disconnected from the world around me.
Kendimi etrafımdaki dünyadan kopmuş gibi hissediyorum.
- 11** I feel distant from people.
Kendimi insanlardan uzak hissediyorum.
- 16** I am able to connect with other people.
Diğer insanlarla bağ kurabiliyorum.

Kaynakça

- Adler, A. (1964). *Social interest: A challenge to mankind* (Vol. 108). Capricorn Books.
- Adler, A. (2009). *Yaşama sanatı*. (Çev: K. Şipal). Say Yayınları.
- Adler, A. (2012). *Yaşamın anlam ve amacı*. (Çev: K. Şipal). Say Yayınları.
- Alam, A., Rafique, R., & Anjum, A. (2016). Narcissistic tendencies, forgiveness and empathy as predictors of social connectedness in students from universities of Lahore. *Dialogue (Pakistan)*, 11(2), 136-156. http://www.qurtuba.edu.pk/thedialogue/The%20Dialogue/11_2/Dialogue_April_June2016_136-156.pdf adresinden 10.05.2020 tarihinde erişildi.
- Allen, J., Robbins, S. B., Casillas, A. & Oh, I. S. (2008). Third-year college retention and transfer: Effects of academic performance, motivation, and social connectedness. *Research in Higher Education*, 49(7), 647-664. <https://doi.org/10.1007/s11162-008-9098-3> adresinden 06.05.2019 tarihinde erişildi.
- Arslan, G. (2015). Psikolojik istismar, psikolojik sağlamlık, sosyal bağlılık ve aidiyet duygusu arasındaki ilişki. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1(36), 47-58. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/181539> adresinden 10.5.2021 tarihinde erişildi.
- Baumeister, R. F., & Leary, M. R. (1995). The need to belong: desire for interpersonal attachments as a fundamental human motivation. *Psychological Bulletin*, 117(3), 497-529. <http://dx.doi.org/10.1037/0033-2909.117.3.497> adresinden 06.05.2019 tarihinde erişildi.
- Blau, G., DiMino, J., DeMaria Jr.P.A., Beverly, C., Chessler, M., & Drennan Jr., D. (2016) Social connectedness and life satisfaction: Comparing mean levels for 2 undergraduate samples and testing for improvement based on brief counseling, *Journal of American College Health*, 64(8), 585-592. <https://doi.org/10.1080/07448481.2016.1207645> adresinden 06.05.2019 tarihinde erişildi.
- Brown, T. A. (2006). *Confirmatory factor analysis for applied research*. Guilford Press.
- Capanna, C., Stratta, P., Collazzoni, A., D'Ubaldo, V., Pacifico, R., Di Emidio, G., Ragusa, M., & Rossi, A. (2013). Social connectedness as resource of resilience: Italian validation of the Social Connectedness Scale-Revised. *Journal of Psychopathology*, 19, 320-326. <https://www.jpsychopathol.it/wp-content/uploads/2015/07/SOPSI-4-13.pdf#page=40> adresinden 10.04.2017 tarihinde erişildi.
- Corey, G. (2008). *Psikolojik danışma, psikoterapi kuram ve uygulamaları*. (Çev: T. Ergene). Mentis Yayıncılık.
- Demir, A. (1989). Ucla Yalnızlık Ölçeği'nin geçerlik ve güvenilirliği. *Psikoloji Dergisi*, 7(23), 14-18. <https://www.psikolog.org.tr/tr/yayinlar/dergiler/1031828/tpd1300443319890000m000359.pdf> adresinden 29.06.2020 tarihinde erişildi.
- Drum, D. J., Brownson, C., Hess, E. A., Burton Denmark, A., & Talley, A. E. (2017). College students' sense of coherence and connectedness as predictors of suicidal thoughts and behaviors. *Archives of Suicide Research*, 21(1), 169-184. <https://doi.org/10.1080/13811118.2016.1166088> adresinden 16.01.2020 tarihinde erişildi.
- Duru, E. (2007). Sosyal Bağlılık Ölçeği'nin Türk kültürüne uyarlanması. *Eurasian Journal of Educational Research (EJER)*, 26, 85-94. <https://toad.halileksi.net/sites/default/files/pdf/sosyal-baglilic-olcegi-toad.pdf> adresinden 10.5.2021 tarihinde erişildi.
- Duru, E. (2008). The predictive analysis of adjustment difficulties from loneliness, social support, and social connectedness. *Educational Sciences: Theory & Practice*, 8(3), 835-856. <http://oldsite.estp.com.tr/pdf/en/3491f947dcf8bb09f994079184119891ULLpdf.pdf> adresinden 10.05.2021 tarihinde erişildi.
- Duru, E. (2008b). Üniversiteye uyum sürecinde yalnızlığı yordamada sosyal destek ve sosyal bağlılığın doğrudan ve dolaylı rolleri. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 3(29), 13-24. <http://turkpdndergisi.com/index.php/pdr/article/view/240> adresinden 27.4.2017 tarihinde erişildi.

- Duru, E. & Poyrazlı, Ş. (2011). Perceived discrimination, social connectedness, and other predictors of adjustment difficulties among Turkish international students. *International Journal of Psychology*, 46(6), 446-454. <https://doi.org/10.1080/00207594.2011.585158> adresinden 03.11.2020 tarihinde erişildi.
- Eraslan-Çapan, B. (2016). Social connectedness and flourishing: The mediating role of hopelessness. *Universal Journal of Educational Research*, 4(5), 933-940. <https://doi.org/10.13189/ujer.2016.040501> adresinden 03.05.2020 tarihinde erişildi.
- Ergün-Başak, B. ve Can, G. (2018). Düşük gelirli ailelerden gelen üniversite öğrencilerinin öz-duyarlılık, sosyal bağlılık ve iyimserlik düzeyleri ile psikolojik dayanıklılık düzeyleri arasındaki ilişkilerin incelenmesi. *İlköğretim Online*, 17(2), 768-785. <https://doi.org/10.17051/ilkonline.2018.419299> adresinden 07.07.2020 tarihinde erişildi.
- Erkuş, A. (2011). *Davranış bilimleri için bilimsel araştırma süreci*. Seçkin Yayıncılık.
- Gander, M. J., & Gardiner, H. W. (2004). *Çocuk ve ergen gelişimi* (B. Onur, Çev. Ed.). İmge Kitabevi.
- Hair, J.F., Black, W.C., Babin, B.J., and Anderson, R.E. (2010). *Multivariate data analysis* (7th ed.). Prentice Hall, Upper Saddle River,
- Hendrickson, B., Rosen, D., & Aune, R. K. (2011). An analysis of friendship networks, social connectedness, homesickness, and satisfaction levels of international students. *International Journal of Intercultural Relations*, 35(3), 281-295. <https://doi.org/10.1016/j.ijintrel.2010.08.001> adresinden 03.11.2020 tarihinde erişildi.
- Hooper, D., Coughlan, J., & Mullen, M. R. (2008). Structural equation modelling: Guidelines for determining model fit. *Electronic Journal of Business Research Methods*, 6(1), 53-60. <http://www.ejbrm.com/volume6/issue1> adresinden 11.02.2021 tarihinde erişildi.
- Hu, L.T., & Bentler, P. M. (1999). Cutoff criteria for fit indices in covariance structure analysis. *Structural Equation Modeling: A Multidisciplinary Journal*, 6(1), 1-55. from <https://doi.org/10.1080/10705519909540118> adresinden 11.02.2021 tarihinde erişildi.
- Jdaitawi, M. (2015). Social connectedness, academic, non-academic behaviors related to self-regulation among university students in Saudi Arabia. *International Education Studies*, 8(2), 84-100. <https://doi.org/10.5539/ies.v8n2p84> adresinden 17.06.2019 tarihinde erişildi.
- Kline, R. B. (2005). *Principles and practice of structural equation modeling*. (2nd ed.). Guilford Press.
- Lee, R. M., & Robbins, S. B. (1995). Measuring belongingness: The social connectedness and the social assurance scales. *Journal of Counseling Psychology*, 42(2), 232-241. from <https://psycnet.apa.org/fulltext/1995-23687-001.pdf> adresinden 10.05.2021 tarihinde erişildi.
- Lee, R. M., Dean, B. L., & Jung, K. R. (2008). Social connectedness, extraversion, and subjective well-being: Testing a mediation model. *Personality and Individual Differences*, 45(5), 414-419. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2008.05.017> adresinden 11.02.2021 tarihinde erişildi.
- Lee, R. M., Draper, M., & Lee, S. (2001). Social connectedness, dysfunctional interpersonal behaviors, and psychological distress: Testing a mediator model. *Journal of Counseling Psychology*, 48(3), 310-318. <https://psycnet.apa.org/fulltext/2001-07409-008.pdf> adresinden 21.09.2020 tarihinde erişildi.
- Liu, S., Li, C. I., Wang, C., Wei, M., & Ko, S. (2020). Self-compassion and social connectedness buffering racial discrimination on depression among Asian Americans. *Mindfulness*, 11(3), 672-682. <https://doi.org/10.1007/s12671-019-01275-8> adresinden 03.11.2020 tarihinde erişildi.
- Maslow, A. H. (1943). A theory of human motivation. *Psychological Review*, 50(4), 370-396. <https://psycnet.apa.org/fulltext/1943-03751-001.pdf> adresinden 04.04.2019 tarihinde erişildi.
- Pym, J., Goodman, S., & Patsika, N. (2011). Does belonging matter?: Exploring the role of social connectedness as a critical factor in students' transition to higher education. *Psychology in Society*, 42, 35-50. https://open.uct.ac.za/bitstream/handle/11427/9829/CHED_article_Social_ConnectednessRole_Pym_2011.pdf?sequence=1&isAllowed=y adresinden 10.05.2021 tarihinde erişildi.

- Renshaw, T. L., Eklund, K. R., Bolognino, S. J., & Adodo, I. (2016). Bidimensional emotional health in college students: A comparison of categorical and continuous analytic approaches. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, 38(4), 681-694. <https://doi.org/10.1007/s10862-016-9558-6> adresinden 03.11.2020 tarihinde erişildi.
- Russell, D., Peplau, L. A., & Cutrona, C. E. (1980). The Revised UCLA Loneliness Scale: Concurrent and discriminant validity evidence. *Journal of Personality and Social Psychology*, 39(3), 472-480. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.39.3.472> adresinden 11.01.2020 tarihinde erişildi.
- Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2000). Self-determination theory and the facilitation of intrinsic motivation, social development, and well-being. *American Psychologist*, 55(1), 68-78. https://selfdeterminationtheory.org/SDT/documents/2000_RyanDeci_SDT.pdf adresinden 26.06.2019 tarihinde erişildi.
- Samuolis, J., Griffin, K., Mason, M. J., & Dekraker, N. (2017). Connectedness to campus and likelihood of help-seeking for suicidality among college women. *Journal of College Student Psychotherapy*, 31(3), 238-246. <https://doi.org/10.1080/87568225.2017.1312176> adresinden 03.11.2020 tarihinde erişildi.
- Sarıçam, H. ve Deveci, M. (22-23 Aralık 2017). *Revize edilmiş Sosyal Bağlılık Ölçeği'nin psikometrik özellikleri*. [Bildiri sunumu]. 1. Uluslararası Sosyal Beşeri ve Eğitim Bilimleri Kongresi, İstanbul, Türkiye. <https://toad.halileksi.net/sites/default/files/pdf/revize-edilmis-sosyal-bagliilik-olcegi-toad.pdf> adresinden 10.5.2021 tarihinde erişildi.
- Satıcı, S. A. (2016). *Üniversite öğrencilerinin affetme, intikam, sosyal bağlılık ve öznel iyi oluşları: Farklı yapısal modellerin denenmesi üzerine bir araştırma*. [Yayımlanmamış doktora tezi]. Anadolu Üniversitesi. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp> adresinden 22.04.2019 tarihinde erişildi.
- Satıcı, S. A., Uysal, R., & Deniz, M. E. (2016). Linking social connectedness to loneliness: The mediating role of subjective happiness. *Personality and Individual Differences*, 97, 306-310. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2015.11.035> adresinden 30.04.2017 tarihinde erişildi.
- Sümer, N. (2000). Yapısal eşitlik modelleri: Temel kavramlar ve örnek uygulamalar. *Türk Psikoloji Yazıları*, 3(6), 49-74. https://www.psikolog.org.tr/tr/yayinlar/dergiler/1031828/tpy_1301996120000000m000225.pdf adresinden 11.01.2021 tarihinde erişildi.
- Tabachnick, B. G., & Fidell, L. S. (2013). *Using multivariate statistics*. (4th ed.). Allyn & Bacon.
- Wei, M., Wang, K. T., Heppner, P. P., & Du, Y. (2012). Ethnic and mainstream social connectedness, perceived racial discrimination, and posttraumatic stress symptoms. *Journal of Counseling Psychology*, 59, 486-493. <https://doi.org/10.1037/a0028000> adresinden 03.11.2020 tarihinde erişildi.

Extended Abstract

Introduction

The need to belong hypothesis defended that the human being had driven to form and maintain at least a minimum quantity of permanent, positive and important interpersonal relations. Hence, it is accepted that social connectedness is an innate and universal need to be found in almost every person. Maslow, Kohut, Adler, and Glasser have been mentioned as the leading scholars in the related literature on social connectedness. Social connectedness is related to one's thoughts about himself/herself in relation to others.

Lee and Robbins (1995) defended that social connectedness comprised three dimensions, namely companionship, affiliation and connectedness. Companionship represents the relationship between babies and their caretakers; affiliation represents the social relationships, which develops between children and their peers during the transition to adolescence. Connectedness emerges in adolescence and continues through adult life. Therefore, social connectedness has a crucial role among university students, who are on the road to adulthood.

The results of studies have revealed that there are positive relationships between social connectedness and the variables, which are taken under the positive psychology topic, such as subjective well-being, life satisfaction, flourishing, hopefulness, happiness, and resilience. Social connectedness also appears to be a variable that facilitates the adaptation process of university students and contributes positively to their decision to continue their education. Otherwise, there are negative relationships between social connectedness and the variables, characterized under the term of psychopathology, such as depression, hopelessness, loneliness, anxiety, suicide idea, and behaviors. It seems that social connectedness has a protective function for university students.

The SCS was developed for the purpose of measuring the individual's sense of belonging. The original scale consists of eight negative items. The scale was revised because its items consisted of only negative contents, and therefore, it could create reaction bias or there could be a possibility of not fully reflecting social connectedness. The revised form consisted of 20 items, which had either positive or negative contents. The confirmatory factor analysis study for the revised form of the scale has already been conducted with a sample of adult population following pedagogical formation program in Turkey, but there has been no adaptation study dealing with a population of university students. Therefore, in this present study, it is aimed to adapt the SCS-R to Turkish-language and investigate the validity and reliability of the scale with a sample of the university students.

Method

Two hundred and seventy-six [180 (65.2%) female, 96 (34.8%) male] university students participated in the study. The mean age of the participants was 20.56 (\pm 1.74). The data was collected within the classroom environment by getting the approval of the instructors and the ethics committee of Anadolu University. All the participants filled out consent forms. Social Connectedness Scale-Revised (SCS-R) includes 20 items, and each item of the scale is placed on a 6-point Likert scale. 1 represents "strongly disagree," and 6 represents "strongly agree". The results of the exploratory factor analysis revealed that the scale had one factor, explaining 46% of the total variance. The Cronbach alpha value of the revised form was

calculated as .92, and the correlation between UCLA Loneliness Scale was calculated as -.80 (Lee et al., 2001). In this study, UCLA Loneliness Scale was used for similar scales validity. Confirmatory Factor Analysis (CFA), Cronbach Alpha Internal Consistency Coefficient, and Pearson's Moment Correlation Coefficient techniques were applied; and the LISREL and SPSS package programs were used for the data analysis.

Findings

The results of CFA revealed that the scale composed of a single factor. Goodness-of-fit indices were $\chi^2/df(532.08/170)=3.13$, $p=.001$; RMSEA=.88; SRMR=.062; CFI=.96; NNFI=.96. When these values were examined, it was decided to make the proposed modifications for the model. After two modifications made between items 3 and 19, 1 and 4, it was determined that the goodness of fit indices were acceptable ($\chi^2/df(471.55/168)=2.81$, $p=.001$; RMSEA=.81; SRMR=.058; CFI=.97; NNFI=.96). The factor loads of the items ranged from .40 to .84. The internal consistencies coefficient, the correlation coefficient between SCS-R and UCLA Loneliness Scale and test-retest coefficient was found to be .93, -.82 and .84, respectively. Split half reliability analysis was also applied and the correlation between total values of the odd and even items of the scale was calculated as .88. These values could be interpreted as a high reliability for the scale. Besides, when the total points of the participants had been considered, there was a significant point average discrepancy between the minimum and maximum 27% groups.

Conclusion and Discussion

The findings of the study showed similarities with the original scale, and SCS-R was a valid and reliable scale for measuring the social connectedness levels of university students. It was observed that the calculated internal consistency coefficient of the scale is similar to the values obtained from the original study and the Italian adaptation study. The calculated criterion-related validity is similar to the value obtained from the original study. This situation confirms that the scale has a criterion-related validity. When the validity and reliability values of the scale had been considered, it is possible to use the scale in studies to examine the emotional states of university students and its relationship with many different variables.

As other studies do, this study has some limitations. First, the average explained variance value calculated in order to test the reliability of the structure of the scale is .42. This value can be considered as a limitation since it is below .50. Second, the findings of the study are limited to the data obtained from 276 undergraduate students who continue their education at Anadolu University. Repeating the adaptation research in different samples of university students will contribute to testing the values obtained within the scope of validity and reliability analysis.

It can also be suggested that, by measuring the social connectedness levels of university students who have experienced various psychological difficulties and those who do not have any, comparison between the two groups may provide evidence for the validity of the scale. It is also thought that creating a short form of the scale includes both positive and negative items can be useful for future researchers.